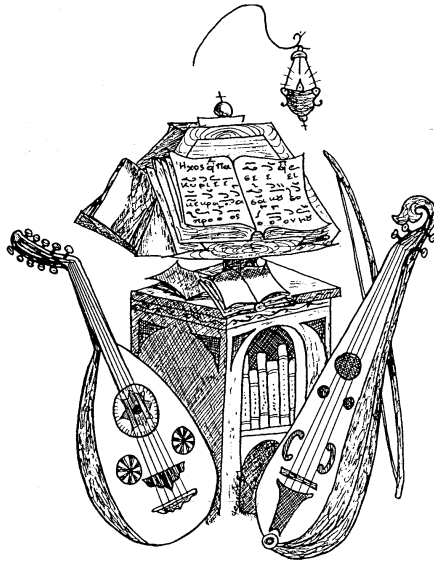

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

«Λείδω ξυνείοισι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι» (Ορφικόν)

(Φάλλω γὰρ τοὺς ἰωσφίτους, μείνετε ἔξω ἀπὸ τῆς κλειστῆς θύρας οἱ βέβηλοι)

« ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ »

ΕΤΟΣ Ζ' - ΤΕΥΧΟΣ Αριθμ. 27
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 19 Τ.Κ. 25100
ΑΙΓΙΟ

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

**«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»
ΚΩΔ. 7587**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- 1. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος,**
Πρόεδρος
Αναλήψεως 51, Βριλλήσια 15235
Τηλ. 210-8030259, 6972279995
- 2. Γκοτσόπουλος Ανδρέας**
Α΄ Αντιπρόεδρος
Δοϊράνης 16, Χολαργός 15562
Τηλ. 210-6577027, κιν. 6979976423
- 3. Τζινευράκης Χαράλαμπος**
Β΄ Αντιπρόεδρος
Λαμπαδάριος Ι.Ν.Αγ. Δημητρίου
Θεσσαλονίκης Τηλ.6945749473
- 4. Ιατρίδης Νικόλαος**
Γενικός Γραμματέας
Σεφέρη 72 Ν.Ψυχικό 15451
Τηλ.210-6722723
- 5. Γιάννου Νικόλαος,**
Ειδικός Γραμματέας
Μυκηναϊκών τάφων 24, Σπάτα 19004
Τηλ. 6937417401
- 6. Σαλλάτας Σπυρίδων,** Ταμίας
Ανοιξέως 35, Καματερό 13451
Τηλ. 210-2313092
- 7. Φώτης Θεοδωρακόπουλος**
Έφορος Τηλ. 6944306683
Αγίου Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
- 8. Πατρώνας Αντώνιος, Μέλος Δ.Σ**
Γιαννιτσά Τηλ. 6976628358
- 9. Δεσποτοπούλου Σοφία, Μέλος Δ.Σ**
Μιλτιάδου 22 – Χολαργός
Τηλ. 6972120319

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Καραγιάννης Μιχαήλ**
- 2. Κότσικας Δημήτριος**
- 3. Σεφρελής Αναστάσιος**

**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ
ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»**

Αγ. Ιωάννου 19, ΤΚ 25100 Αίγιο.
Τηλ.26910-29842 FAX: 26910-23492

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και υπεύθυνος κατά Νόμον
Χατζηχρόνογλου Γεώργιος
Πρόεδρος της Π.Ε.Π.Ε.Μ.
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1. Χατζηχρόνογλου Γεώργιος**
- 2. Γιάννου Νικόλαος**
- 3. Θεοδωρακόπουλος Φώτης**
- 4. Ιατρίδης Νικόλαος**
- 5. Φλώρος Βασίλειος**

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Απόστολος Μπουρνέλης, Δικηγόρος,
Καραϊσκού 106
Πειραιάς, Τ.Κ. 18535
Τηλ. 6974407543

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Φώτης Θεοδωρακόπουλος
Αγ. Ιωάννου 19, Αίγιο 25100
Τηλ. 26910-29842 FAX. 26910-23492

Ιστοσελίδα: www.mygripnoon.gr

Ηλεκτρονική Διεύθυνση:
mygripnoon@yahoo.gr

ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ

Δηλώνουμε παντοιοτρόπως, ότι, υπεραμυνόμενοι των καθιερωμένων και γνήσιων μελωδικών ασμάτων της Εκκλησιαστικής μας Μουσικής, προασπίζουμε έτσι την εθνική μας κληρονομιά από καταστρεπτικές καινοτομίες και ξενότροπες αλλοιώσεις. Σεβόμεθα τα πρόσωπα. Καυτηριάζουμε κάθε παραποίηση και παραχάραξη των παραδεδομένων.

----- . -----

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Γ'

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Λ.ΦΑΡΑΝΤΟΥ
ΟΜΟΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1) Ο συστηματικός τόπος της Βυζαντινής Μουσικής .

Αναδείξαμε μέχρι τώρα τόπους της Βυζαντινής Μουσικής ως παραδείγματα της συστηματικής της τοπολογίας. Ο τόπος της Βυζαντινής Μουσικής, ο ορίζοντάς της, η «χώρα» της είναι ο πολιτισμός του λόγου. Αυτό είπαμε έχει σημαντικές επιπτώσεις για την κατανόηση και την αντιμετώπιση της Βυζαντινής Μουσικής απ' την Εκκλησία και την Πολιτεία και άπτεται ακόμα και του συστήματος παιδείας το οποίο αφορά την Ελλάδα και την Ευρώπη. Η Βυζαντινή Μουσική ως εκκλησιαστική, λειτουργική, ελληνική μουσική παράδοση αφορά τη διαμόρφωση της εικόνας και της παιδείας του ανθρώπου στην Ελλάδα και την Ευρώπη ως συστηματικό στοιχείο του πολιτισμού του λόγου. Το Αναλόγιο και ο Αναγνώστης αποτελούν στοιχεία όπως το άδειν, το άσμα, το ψάλλειν, τα μουσικά βιβλία, τα λειτουργικά βιβλία, το στόμα, το σώμα, η φωνή, οι τόνοι, οι ρυθμοί, τα μέλη, η αρμονία, τα γένη, οι ήχοι κ.λπ. της μουσικής παιδείας.

Κατά την άσκηση και το ψάλλειν ο Ψάλτης ως άτομο και

ως μέλος της Κοινότητας, της Εκκλησίας, αναδεικνύεται σε Συνδημιουργό μιας Μουσικής αντάξιας των μεγάλων μουσικών παραδόσεων της χώρας του, του ανθρώπου και του Θεού. Αυτός ο πολιτισμός του λόγου απαιτεί γραπτό λόγο, παρασημαντική και βιβλία, Βίβλο, ύμνους, μουσικά βιβλία, έργα μεγάλων υμνογράφων, ψαλτάδων και όσων τώρα ψάλλουν. Όλα αυτά τα «έργα» του Ψάλτη αποτελούν ανάγνωση και ερμηνεία, διαστάσεις με πολλές σημασίες για την Εκκλησία. Η Εκκλησία μέσω του Ψάλτη ακούει λόγια, λόγους, τον ίδιο το Λόγο, μέλη, ρυθμούς και αρμονίες που γνωρίζει η Βυζαντινή Μουσική. Μέσω της Ψαλμωδίας εντάσσεται η Κοινότητα στην Παιδεία και τον πολιτισμό του λόγου στην ελευθερία του πνεύματος το οποίο ζωοποιεί, στην παράδοση που ονομάζουμε Βυζαντινή Μουσική που είναι τμήμα του χριστιανικού πολιτισμού της Ελλάδας και της Ευρώπης, του πολιτισμού του λόγου.

2) Η παρρησία

Όλοι οι Ορθόδοξοι Έλληνες που παρακολουθούν τη Θ. Λειτουργία γνωρίζουν ότι σε μία σημαντική στιγμή του λειτουργικού χρόνου ο Ιερέυς λέγει «εκφώνως», «και καταξίωσον ημάς Δέσποτα μετά παρρησίας ακατακρίτως τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν, Πατέρα και λέγειν» επικαλείται με παρρησία τον Θεό Πατέρα και λέγει «ο Προεστώς», ο Ψάλτης, «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς...».

Ο όρος παρρησία είναι μεγάλος λόγος, προέρχεται απ' την αρχαία ελληνική συζήτηση περί δημοκρατίας του 5ου αιώνα π.Χ. και σημαίνει:

- α) Ανοιχτή δυνατότητα, ότι ο λόγος δεν υπακούει σε μη ηθικούς κανόνες και δεσμεύσεις, είναι ελεύθερος και αφορά τον ομιλούντα ως ελεύθερο υποκείμενο και πρόσωπο.
- β) Αλήθεια, ότι ο ομιλών ανοιχτά αυτό το γνωρίζει και μιλάει αληθινά όχι ψεύτικα, με θάρρος, σεβασμό, αξιοπρέπεια και πολιτισμό του λόγου.

γ) Κριτική, όχι ασυμμετρία μεταξύ των συνομιλητών, όχι υποταγή, όχι κατωτερότητα ή αδυναμία αλλά αγάπη.

δ) Ελευθερία, ότι ο ομιλών δεν ακολουθεί κάποιες βλέψεις ή συμφέροντα αλλά τη φύση του, το σωστό, το δίκαιο και το αγαθό.

ε) Θάρρος, ότι ο ομιλών δεν εκτίθεται σε παράτολμα πράγματα αλλά ότι ασκεί δικαιώματα που του έχουν δοθεί και δεν μπορεί κανείς να του τα αφαιρέσει.

ζ) Ισηγορία, ισονομία, ισότητα, δημοκρατία, δημοκρατικό δικαίωμα στο λέγειν, στον διάλογο επι ίσοις όροις, στην ελεύθερη διαδικασία επικοινωνίας όπου μιλάει με απλότητα και αυθορμητισμό, χωρίς επικοινωνιακές τεχνολογίες, ότι αυτή η ισότητα αφορά άνθρωπο Θεό και όλους τους ανθρώπους ανεξάρτητα φύλου, κοινωνικής κατάστασης, έθνους κ.λπ.

η) Χάρις, όχι κατάργηση της διαφοράς αλλά φιλία και υιοθεσία.

Αυτό το λέγειν μετά «παρηρησίας» «πάτερ ημών» αφορά την αποκορύφωση του πολιτισμού του λόγου τον οποίο αναδεικνύει η Βυζαντινή Μουσική.

Αυτή η « παρηρησία» στηρίζεται στο ότι «επει ουν τα παιδιά κεκοινώνηκε σαρκός και αίματος και αυτός παραπλησίως μετέσχε των αυτών» (Εβρ.Β'14) όμοιος «κατά πάντα τοις αδελφοίς» (Εβρ.Β'17), γενόμενος «εκ γυναικός...ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν» (Γαλ.δ'5) ώστε να μπορούμε «μετά παρηρησίας», ίσος προς ίσον, όχι ως δούλοι, να τον λέμε «ο Πατήρ».

Αυτή η βαθύτατη έννοια της παρηρησίας αποτελεί το βάθρο της Βυζαντινής Μουσικής αλλά και της χριστιανικής ανθρωπολογίας, εκκλησιολογίας, χριστολογίας Σωτηριολογίας και Θεολογίας.

Αυτή η μέγιστη έννοια έχει επιπτώσεις για ολόκληρο το Χριστιανισμό και για το λέγειν με το οποίο συνδέεται η Βυζαντινή Μουσική. Αυτός ο μέγας πολιτισμός του λόγου έχει επιπτώσεις αλλά δεν είναι αρμοδιότητα δική μας να τις αναδείξουμε εδώ.

3) Δύναμις

Όταν ο λειτουργικός χρόνος έλθει στο σημείο μετά το «ότι άγιος ει ο Θεός ημών...» που ψάλλει ο χορός το «Άγιος ο Θεός...» ο Διάκονος μετά το «και νύν...» εκφωνεί «Δύναμις». Ο Χορός επαναλαμβάνει «Δύναμις» και συνεχίζει το «Άγιος ο Θεός...». Τι σημαίνει αυτή η λέξη «Δύναμις» στο σημείο αυτό κατά το οποίο «αναπέμπεται» η «δόξα» με τη μορφή του «Άγιος...» όπως απ' τα «Σεραφείμ», τα «Χερουβείμ» και «υπό πάσης επουρανίου Δυνάμεως»; Ακριβώς ότι ο Ψάλλτης «εικονίζει» τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ και ότι αυτή τη στιγμή είναι και αυτός «Δύναμις». Η Βυζαντινή μουσική ανάγεται σε μεγάλη ύψη «δόξας» και συνδυάζεται με κάτι το οποίο λέγεται «Δύναμις». Ο Διάκονος το τονίζει αυτό προς τον Ψάλλη, προς το χορό, ότι με αυτό που κάνει αυτή τη στιγμή, με το ότι συμμετέχει στον τρισάγιο ύμνο είναι «Δύναμις» και ο Χορός το αποδέχεται «Ναι Δύναμις».

Για να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό ας ρωτήσουμε πότε ο άνθρωπος δεν έχει δύναμη, δεν είναι δύναμη, είναι αδύνατος; Ο άνθρωπος δεν έχει δύναμη, είναι αδύνατος όταν αγνοεί, όταν δεν ξέρει τι του γίνεται, όταν δεν ξέρει τι κάνει.

Ο άνθρωπος όταν γνωρίζει τι κάνει αισθάνεται δυνατός και όταν κάνει τέτοια έργα όπου «εικονίζει» τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ τότε δεν είναι απλά βέβαιος και δυνατός αλλά είναι «Δύναμις».

Αυτή η διάσταση που εμφανίζεται μέσα στη Λειτουργία και συνδέεται με την Υμνολογία και τη Βυζαντινή Μουσική δείχνει μια δύναμη πνευματική, ιερή, όχι δυναστεία, αρχομανία, ή υπεροχή και επιβολή, αυτή η δύναμη δείχνει εξύψωση, ικανότητα, πλούτο δημιουργικών δυνατοτήτων, «λειτουργικό πνεύμα», πορεία, ορίζοντα, διακονία, ταπείνωση και αγάπη.

Η δύναμη αυτή δείχνει ότι το μπόι του ανθρώπου είναι πολύ μεγάλο, ότι ο άνθρωπος ξεφεύγει απ' τη στέρηση, την ανέχεια, την έκπτωση και στο δρόμο αυτό έργω και

λόγω γίνεται θεός κατά χάριν, μπορεί να συζεί με τον «πατέρα» του εις τον αιώνα αρκεί να πορεύεται όπως έδειξε ο σαρκωθείς Λόγος, σύμφωνα με την Παιδεία του Λόγου, στον ορίζοντα του ορθόδοξου πολιτισμού του λόγου.

Η Βυζαντινή Μουσική είναι «Δύναμις» διότι «εικονίζει» μέσα στην Εκκλησία και Λειτουργία εδώ και τώρα μια άλλη Λειτουργία και Δοξολογία «απεράντους εις αιώνας».

**ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΑΣΤΕΡΗΣ
ΑΡΧΩΝ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ
ΤΗΣ Μ.Τ.Χ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

Αναδημοσίευση από άρθρο του Στέφανου Σκαρπέλλου, στην εφημερίδα ΓΝΩΜΗ την 18/12 /2011.

Ευχή και υπαινιγμοί...

Στον απόηχο των εφετινών Πρωτοκλητείων θα ήταν παράλειψη να μην επισημάνουμε ότι μία από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις ήταν η απόδοση τιμής στον Άρχοντα Πρωτοψάλτη τής Μεγάλης τού Χριστού Εκκλησίας κ. Λεωνίδα Αστέρη.

Η εκδήλωση ως γνωστόν πραγματοποιήθηκε στις 25-11-2011, στον νέο ναό τού Αγίου Ανδρέου, παρουσία πλήθους κόσμου, που ήλθε να δει και να ακούσει τον Πρωτοψάλτη τού Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ο οποίος εκλήθη από το μουσικό σχήμα τής πόλης μας «Κλείδα» που διευθύνει ο Πρωτοψάλτης κ. Δημήτριος Γαλάνης, σε συνεργασία με την Μητρόπολη Πατρών, από την οποία και τιμήθηκε, διά χειρών τού Σεβ. Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου.

Μάλιστα οι δύο χορωδίες, τού κ. Αστέρη και τού κ. Γαλάνη, παρουσίασαν ένα πλούσιο μουσικό πρόγραμμα, ενώ την επομένη Κυριακή 27 Νοεμβρίου έψαλαν κατά την Θεία Λειτουργία στα αναλόγια τού περικαλλούς ναού.

Η στήλη φιλοξενεί σήμερα την ομιλία τού κ. Αστέρη κατά την εκδήλωση αυτή. Ομιλία με βαρύνουσα σημασία, γιατί πέρα των άλλων εκπέμπει ένα σαφές μήνυμα προσηλώσεως στα μουσικά παραδεδομένα,

αποκρούοντας τις καινοτόμες αλλοιώσεις των εσχάτων καιρών...

Το ζήτημα είναι μεγάλο και έχει διχάσει τον ψαλτικό κόσμο, όπως και άλλοτε έχει αναδειχθεί από την στήλη. Προήλθε δε από τις αμφισβητούμενες θεωρίες του αειμνήστου Σίμωνα Καρά, τού Λυκούργου Αγγελόπουλου και των συνεχιστών τους, οι οποίοι «προτείνουν» μια άλλη βυζαντινή μουσική, που καμιά σχέση δεν έχει με την μουσική τού Πατριαρχείου και όλων των κορυφαίων ψαλτών, παλαιότερων και νεωτέρων.

Πιστός λοιπόν στην παράδοση ο κ. Αστέρης, κηρύσσει με τον λόγο του «την πιστότητα εις την εφαρμογήν τού επισήμως καθιερωμένου μουσικού συστήματος των τριών Μεγάλων Διδασκάλων μας και μόνον», ενώ εκφράζει την λύπη του «όταν διαπιστώνει ότι η παρακαταθήκη αυτή προδίδεται και παραποιείται ενίοτε, αντί να διαφυλάσσεται ως πολυτίμητον μύρον». Παράλληλα επισημαίνει ότι «η Μήτηρ Εκκλησία ουδέποτε ηνέχθη τα μη υπ' αυτής επισήμως αναγνωρισθέντα και εγκριθέντα». Και καταλήγει ότι μόνον υπό την έννοια αυτή «θα ήτο ευκαταία η αδελφοποίησις των εκατέρωθεν μουσικών οργανώσεων».

Επιμύθιον: Ξεκάθαρο το μήνυμα, πολλοί οι αποδέκτες και συνακόλουθα τα ερωτήματα. Όπως, γιατί άραγε η «Κλείδα» – σαφώς πρεσβεύουσα το σύστημα Καρά – ζήτησε αδελφοποίηση με την Χορωδία τού κ. Αστέρη και πώς είναι δυνατόν να ευοδωθεί η ευχή τού Άρχοντος;

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

«Σεβασμιώτατε άγιε Πατρών κ.κ. Χρυσόστομε, Ανταποκρινόμενος εις την σεπτήν πρόσκλησιν της υμετέρας Σεβασμιότητος, ευρίσκομαι μετά μελών της χορωδίας του ημετέρου εν Κωνσταντινουπόλει ιστορικού Συνδέσμου των Μουσικοφίλων εις την λαμπράν πόλιν σας συνεορτάζοντες μαζί σας την επέτειον μνήμην του Πολιούχου Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου.

Εἰς τὴν Πάτραν ἤλθομεν κομίζοντες τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, τὰς ὁποίας τὴν στιγμὴν ταύτην ἐκφράζομεν καὶ προφορικῶς τόσον πρὸς τὴν υμετέραν Σεβασμιότητα ὅσον καὶ πρὸς πάντας υμᾶς, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς ἀδελφικὴν ἐπικοινωνίαν.

Ἡ μουσικὴ ἀνάπεμψις τῶν εορτίων ὕμνων καὶ προσευχῶν πρὸς τὸν Ἅγιον ἐνταῦθα ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τὴν πρώτην μυσταγωγίαν τῆς μεγάλης ἡμέρας τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ἀπ' αἰῶνων πόλιν τοῦ Κωνσταντίνου ἡ πανήγυρις πρὸς τιμὴν καὶ ἐκφρασὶν τῆς εὐγνωμοσύνης πάντων πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον.

Ἡ ὥρα εἶναι καὶ ἱερὰ καὶ συγκινητικὴ, καὶ ἡ παρουσία μου εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῶν Πατρῶν που τιμάται μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ μάλιστα μετὰ τὴν συμμετοχὴν καὶ Ἱεροψαλτῶν ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀδελφῶν – χορωδῶν ἐκ τῆς Βασιλίδος, μετὰ προκαλεῖ νὰ τονίσω καὶ τὰ ἐξῆς.

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὅσάκις καλοῦμαι καὶ εὐρίσκομαι εἰς διάφορα κέντρα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δὲν λησμονῶ ὅτι ἐκπροσωπῶ τὴν μεγάλην μουσικὴν ἱστορίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας μας. Ὅτι εἶμαι διάδοχος μεγάλων Πρωτοψαλτῶν καὶ Μουσικοδιδασκάλων τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου καὶ ἐπομένως οφείλω νὰ ἐκπληρῶ τὸ καθήκον, ὅπως τὸ ἤκουσα, ὅπως τὸ ἐδιδάχθην καὶ γενικῶς ὅπως τὸ παρέλαβα ἀπὸ τοὺς ἀμέσως προκατόχους μου.

Μετὰ ταῦτα αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ μνημονεύσω τοὺς μακαριστοὺς διδασκάλους μου, τὸν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἕως τῆς μεταφωνήσεώς μου πρωτοψάλτην Παναγιώτην Κωνσταντινίδην, τὸν Κωνσταντίνον Πρίγγον καὶ Θρασύβουλον Στανίτσαν, ἀλλὰ καὶ πλειάδα ἄλλων ἀειμνήστων χοραρχῶν καὶ λαμπαδαρίων τῶν

Πατριαρχικών αναλογίων, τα μουσικά μαθήματα των οποίων και ερμηνεύομεν κατά τας ιεράς ακολουθίας μας. Συγκινούμαι βαθύτατα και το εκφράζω εκ βαθέων ότι επί 27 έτη πρωτοψαλτεύων εις το κλεινόν Φανάριον, ακούω την φωνήν των να με παρακολουθεί και να με συμπαρίσταται, την μελωδικότητά των να με σαγηνεύει, την τέχνην, **την πιστότητα εις την εφαρμογήν του επισήμως υπό του Κέντρου της Ορθοδοξίας μας καθιερωμένου μουσικού συστήματος των τριών Μεγάλων Διδασκάλων μας και μόνον, να με καλεί εις την συνέχισιν του χρέους μου και της ευθύνης μου.**

Μητέρα, πηγή και κέντρον της εκκλησιαστικής Βυζαντινής μας Μουσικής είναι η Πόλις και το Φανάριον. Είναι το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον, είναι ο Πάνσεπτος Πατριαρχικός μας Ναός του Αγίου Γεωργίου. **Αυτό και μόνον φυλάττει την παρακαταθήκην του λεγομένου ύφους, του κάλλους της κατασκευτικότητος, και της ορθότητος της αναλλοιώτου ψαλμωδίας μας και αυτό πρώτον λυπείται όταν διαπιστώνει ότι προδίδεται και παραποιείται ενίοτε, αντί να διαφυλάσσεται ως πολυτίμητον μύρον. Δεν πρέπει να λησμονείται, ότι η Μήτηρ Εκκλησία ουδέποτε ηνέχθη τα μη υπ' αυτής επισήμως αναγνωρισθέντα και εγκριθέντα. Υπό την έννοιαν ταύτην θα ήτο ευκταία και η αδελφοποίησις των εκατέρωθεν μουσικών οργανώσεων.**

Η χάρις του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του οποίου την μνήμην τιμώμεν εν τω μεγαλοπρεπεί των Πατρών Ιερώ Ναώ αυτού, εν προσκυνήσει των Ιερών Λειψάνων του, ας είναι πάντοτε μαζί μας, πρεσβείαις του Σεβασμιωτάτου αγίου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου και αγάπης όλων υμών. Προσωπικώς εγώ και οι ρασοφόροι συνάδελφοί μου σας εκφράζουμε τας ευχαριστίας μας εκ βαθέων και σας ευχόμεθα έτη πολλά και ευλογημένα».

ΤΡΙΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΣ

«ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»
Υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.
Βαρθολομαίου

ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
Γεωργίου Χατζηχρόνου, Προέδρου της Π.Ε.Π.Ε.Μ,
Αρχοντος Υμνωδού της Μ.Τ.Χ. Εκκλησίας

Για τρίτη φορά συγκεντρωνόμαστε σε τούτη τη φιλόξενη γωνιά της Αττικής γης, για να ανοίξουμε και πάλι τον πνευματικό διάλογο, να εκφραστούμε, να ενημερωθούμε, να προβληματιστούμε, ακόμη και να διαφωνήσουμε με ευπρέπεια, για θέματα που αφορούν στην παιδεία, στον πολιτισμό, στην τέχνη και την επιστήμη της μουσικής, πράγματα που για όλους μας βρίσκονται στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων μας. Ο καθένας από μας βρίσκεται εδώ για να προσφέρει σε συναδέλφους τις εξειδικευμένες γνώσεις του, με αίσθημα αγάπης, σεβασμού και αλληλεγγύης, με τη βεβαιότητα ότι κι αυτός θα αποκομίσει πνευματικά οφέλη απ' αυτό τον διάλογο, που θα του φανούν χρήσιμα στο μέλλον.

Η προσωπική μας συμβολή στην παρούσα ευρεία περί την μουσική συζήτηση, προέρχεται από τον χώρο της εφαρμογής της ψαλτικής τέχνης και όχι της Θεωρίας. Πενήντα συναπτά έτη παρουσίας πάνω στα ιεροψαλτικά αναλόγια και εμβάθυνση πάνω στο σωστό τρόπο ερμηνείας των μουσικών κειμένων, με επίμονη προσπάθεια αισθητοποίησης δια του μέλους, των υψηλών εννοιών του υμνολογικού περιεχομένου της εκκλησιαστικής ποίησης, μου δίνουν το δικαίωμα να εκφέρω άποψη για την υψηλή τέχνη της μελισματικής έκφρασης των διαψαλμάτων της βυζαντινής εκκλησιαστικής μουσικής.

«Διαιρείται δε η μουσική εις Θεωρητικήν και Η πρακτική δε είναι η δύναμις ήτις βάλλει τας αρχάς της Θεωρίας εις πράξιν» αποφαίνεται ο Χρυσάνθος στο Μέγα Θεωρητικό του.

Πολλές και αντικρουόμενες απόψεις εκφράζονται ένθεν και ένθεν, για το κατά πόσον η σημερινή απόδοση της εκκλησιαστικής μουσικής «συνάδει» με την κατά παράδοσιν άποψη του «ορθώς ψάλλειν». Βεβαίως θεματοφύλακας της παράδοσης είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο και ο Πατριαρχικός Ιερός Ναός. Ωστόσο, η μουσική της Εκκλησίας μας δεν είναι μουσικό είδος, αμετακίνητη. Επιδέχεται βελτιώσεις, αποδέχεται νέες μελοποιητικές προσπάθειες, εν πολλοίς διαφοροποιείται, καλλιεργείται, ανανεώνεται. Όλα αυτά όμως γίνονται αποδεκτά, όταν λαμβάνουν χώρα μέσα στον ορίζοντα της ίδιας της μουσικής μας και κάτω από της σκιά μιάς πανάρχαιας παράδοσης, που την σεβάστηκαν αιώνες. Κάθε προσπάθεια καινούργιας μελοποίησης, ο λαός και ο χρόνος την απαξιώνουν ή την απορρίπτουν.

Ύστερα από τόσα χρόνια και μετά από διάφορες περιπλανήσεις, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η ουσιώδης μεταμοντέρνα έκφραση της μουσικής μας, βρίσκεται ακριβώς στη μελέτη και ερμηνεία των αξεπέραστων παλαιών συνθέσεων. Αυτών των συνθέσεων που έχουν Θεό μέσα τους και αφήνουν ελεύθερο το πεδίο σε όλους να αναπτύξουν τη μουσική προσωπικότητά τους. Να μη μιμούνται αλλά να ψάλλουν από καρδιάς. Σήμερα επικρατεί κοσμικότητα, επιδειξιομανία, και ανεξέλεγκτη προσωπική άποψη στη μελοποίηση. Κατά τον Εφραίμ τον Σύρο «η υπερηφάνεια επινοεί καινοτομίας». Ενώ απεναντίας η μελέτη των κλασικών συνθέσεων είναι ό,τι μοντέρνο και σύγχρονο υπάρχει, γιατί αυτά που ακούγονται και πολλά απ'αυτά που γράφονται σήμερα, αποτελούν ηχορύπανση και προκαλούν σύγχυση.

Στην πλειονότητά τους φαντάζουν μουσικοί νάνοι, μπροστά στις μεγαλειώδεις συνθέσεις Πέτρου του Λαμπαδάρου, Ιακώβου, Μπερεκέτη, Γεωργίου του Κρητός, Γρηγορίου, Χουρμουζίου αλλά και Δανιήλ, Γερμανού, Ρυσίου, Μανουήλ, Ραϊδεστινού, Τραπεζουντίου Χαλάτζογλου, Κλαδά, Κουκουζέλη. Αυτό συμβαίνει γιατί λείπει η θεοσέβεια και η έμπνευση. Γιατί η εγωπάθεια και η έλλειψη μουσικής παιδείας πλεονάζουν. Γιατί η αισθητική και η διάκριση απουσιάζουν. Γιατί ο «θείος πόθος» έχει αντικατασταθεί από την αυτοπροβολή, την καλλιτεχνία και την εμπορικότητα, η δε προχειρότητα, η ανεπάρκεια και η κενοδοξία, επιχρυσώνονται από τη μεγαλοστομία και προβάλλουν ως αρετές.

Έλεγε ο Χρυσάφης ο νέος, Πρωτοψάλτης της Μ.τ.Χ.Ε.: «ο θέλων μουσικήν μαθεῖν και θέλων επαινείσθαι, θέλει πολύν υπομονήν, θέλει πολλάς ημέρας, θέλει καλόν σωφρονισμόν και φόβον του Κυρίου, τιμήν προς τον Διδάσκαλον, δουκάτα εις τας χείρας, τότε θα μάθει ο μαθητής και τέλειος θα γίνει».

Ας εντοπίσουμε όμως την προσοχή μας σε ένα απ'όλα αυτά τα θέματα:

1. Διασκευές παλαιών κειμένων

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται γενικά από μιά τάση ισοπέδωσης, ομοίωσης των πάντων, κατάργησης του αυθεντικού. Το «φαίνεσθαι» προέχει και το «είναι» υποβαθμίζεται. Το αυθεντικό χλευάζεται ως παροχημένο, οι αξίες απαξιώνονται και προκαλούν θυμηδία. Τα μοντέρνα τραγούδια όλα μοιάζουν μεταξύ τους, οι τραγουδιστές τραγουδιού πιπιλίζουντες την ίδια καραμέλα και μεγάλος αριθμός ψαλτών ψάχνει το περίεργο ή μιμείται το πρότυπό του. Το κάθε λογής στολίδι φαντάζει αυτάρεσκα σ'όλη την τρανή του μικρότητα. Και προβάλλει ως απαραίτητο συνοδευτικό σ'όλη την προβαλλόμενη καθημερινότητα, στην ίδια μας τη ζωή. Παντού κούφια επίδειξη. Το ίδιο και στη μουσική. Ο μεγάλος μας

ποιητής, ο βαθυστόχαστος Γιώργος Σεφέρης εύστοχα παρατηρεί: «Δεν θέλω τίποτ'άλλο, παρά να μιλήσω απλά, να μου δοθεί ετούτη η χάρη. Γιατί και το τραγούδι το φορτώσαμε με τόσες μουσικές, που σιγά – σιγά βουλιάζει, και την τέχνη μας τη στολίσουμε τόσο πολύ, που φαγώθηκε από τα μαλάματα το πρόσωπό της και είναι πια καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια, γιατί η ψυχή μας αύριο κάνει πανιά».

Έχουν περιέλθει στην αντίληψή μου μεγάλος αριθμός σύγχρονων εκδόσεων βιβλίων εκκλησιαστικής μουσικής. Παρατηρείται σε όλα το ίδιο φαινόμενο. Διασκευές, εξωραϊσμοί, αλλαγές, στόλισμα παλαιών συνθέσεων που παρουσιάζονται όλα αυτά ως παραδοσιακή ερμηνεία. Ακόμη και οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Μάλιστα ορισμένοι ούτε καν αναφέρουν το συνθέτη – δημιουργό, με αποτέλεσμα να πλαστογραφούν πνευματικές ιδιοκτησίες άλλων. «Ο ατομικός εγωισμός και η υπερηφάνεια δημιουργούν καινοτομίες». Οι καινοτομίες όμως αυτές είναι κύβδρες και επικίνδυνες, διότι αλλοιώνουν το ύφος και το ήθος της αυθεντικής σύνθεσης. Δεν αφήνουν την ψυχή να πετάξει, προσγειώνουν τη θεία μουσική σε κοσμικό παράδεισο, ασελγούν βάνανουσα και ισοπεδώνουν τους παραδοσιακούς κανόνες που εμπεριέχονται στους παλαιούς ύμνους. Οι ψαλμοί γεμίζουν «**τζαλκάτζες**» για δήθεν καλλιφώνους. Παραμορφώνονται από τις προσωπικές αναλύσεις του συγγραφέα, ο οποίος εγωιστικά, αυτάρεσκα επιβάλλει στους άλλους να ψάλλουν κατά το ύφος του. «Εδώ η αλαζονεία καλύπτει (τα σφάλματα) υπό τον χιτώνα του ορθού» αναφέρει Χρύσανθος ο εκ Μαδύτων. Και ο απόστολος των Εθνών Παύλος γράφει: «Μάθε ψάλλειν, και όψει του πράγματος την ηδονήν». Μάθε να ψάλλεις σωστά και τότε θα σου φανερωθεί η απόλαυση του πράγματος.

Ο πολυγραφότατος Γεώργιος Αγγελινάρας αναφέρει για τις διασκευές: «Δεν μας αρέσουν τα αυθεντικά, γιατί δεν είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε την αξία τους. Προτιμούμε την κακέκτυπη και εκτελέστατη απομίμηση και περιφρονούμε το γνήσιο, το βαρύτιμο, το αυθεντικό. Έχει κυριαρχήσει... το κακόγουστο και ακαλαίσθητο, γιατί είμαστε απαίδευτοι και αμόρφωτοι». Σε άλλο σημείο επισημαίνει: «Δεν πρόκειται ποτέ οι μαθητευόμενοι να αποκτήσουν ορθό μουσικολογικό μέτρο κρίσεως, και γνώμονα ορθής εκτιμήσεως της ψαλμωδίας» αν διδάσκονται από βιβλία διασκευών συγχρόνων μουσικοδιδασκάλων.

Δεν επιθυμώ ωστόσο να φανώ άδικος. Μέσα στα σύγχρονα μουσικά βιβλία υπάρχουν και μουσικές συνθέσεις αξιόλογες που έχουν αυθεντικότητα, αντέχουν στην κριτική, δεν είναι απομιμήσεις ούτε διασκευές, έχουν ποιότητα και ύφος. Αυτές πράγματι βάζουν ένα λιθαράκι στο οικοδόμημα της μουσικής μας. Οι σύγχρονες αυτές μουσικές αξίες παίρνουν έκφραση και «αισθητοποιούνται με ακρίβεια, διακριτά χωρίς να απομακρύνονται από το λειτουργικό χαρακτήρα των μελωδιών» καταλήγει ο Γεώργιος Αγγελινάρας. Και εν κατακλείδι Χρυσάνθος ο εκ Μαδύτων στο ακροτελεύτιο κεφάλαιο «ΠΩΣ ΠΡΟΣΙΤΕΟΝ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ» καταλήγει:

«Διδασκόμενος δε τα μουσικά, πρέπει... να μη θέλη να ποιή νεωτερισμούς εις ξένα μέλη κατά την προφοράν, ή κατά την γραφήν, ή κατά την έκθεσιν, καλλωπίζων ή συντέμων αυτά. Διότι πολλοί, όσον αμαθέστεροι είναι κατά τα μουσικά, τόσο περισσότερον αυθαδιάζουσι να διορθώνωσι τα ξένα. Διότι αφού είναι άδεια εις τον καθένα να μελίζει ό,τι θέλει, που είναι πλέον εύλογο να μεταποιή και να μεταμορφώνει τα ξένα;»

Και μένω σ' αυτή την τελευταία παρατήρηση. Δεν υπάρχει λόγος να μεταποιεί και να μεταμορφώνει τα ξένα. Ας συνθέσει κάτι δικό του κι ας παραδοθεί σε δημόσια κρίση.

**ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΝ
Κ. ΛΘΑΝΛΣΙΟΝ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΥΓΛΤΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΤΡΩΝ**

Διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Πανελληνίου Ενώσεως Προασπιστών της Εθνικής Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»,

Σας συγχαίρομεν,

δια την, από πάσης πλευράς, έγκυρη, σεμνή και προς τους κανόνες της μουσικής μας παραδόσεως χοραρχία σας, κατά την ιεράν πανήγυριν του Πολιούχου της πόλεως των Πατρών, η οποία μεταδόθηκε από την κρατική τηλεόραση και όντως προξένησε αίσθηση στο κοινό, κατά τα μηνύματα τα οποία ελάβαμε.

Ευχόμαστε το παράδειγμά σας να ακολουθήσουν και οι νεώτεροι ιεροψάλτες των Πατρών.

Καλές γιορτές και ευτυχισμένος ο νέος χρόνος.

Με ιδιαίτερη τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο,

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Χατζηχρόνογλου

Αρχων Υμνωδός της Μ.τ.Χ.Ε.

Ο Γεν. Γραμματέας

Νικόλαος Ιατροίδης

**ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΤΗΣ
Μ.Τ.Χ.Ε. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΚΑΤΣΙΦΗ.
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΡΙΣΣΗ (ΘΕΟΛΟΓΟΥ-ΜΟΥΣΙΚΟΥ)**

Την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2011 πραγματοποιήθηκε στον Ι.Ν. Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού μεγάλη πολιτιστική εκδήλωση της Π.Ε.Π.Ε.Μ υπό την αιγίδα του καθεδρικού Ναού Παναγίας Φανερωμένης.

Η εκδήλωση άνοιξε με χαιρετισμό του πανοσιολογιωτάτου π. Συμεών Βενετσιάνου ο οποίος τόνισε ότι σε μια γενικότερη προσπάθεια αποχρωματισμού του νοήματος των Χριστουγέννων η Εκκλησία προσπαθεί, με διάφορους τρόπους, να προετοιμάσει τον άνθρωπο να βιώσει αληθινά το νόημα αυτής της γιορτής. Έτσι στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται και η πρωτοβουλία των "Υπερμάχων" για την πραγματοποίηση αυτής της συναυλίας. Τελειώνοντας, ευχαρίστησε τον κ. Κατσιφή για την πλούσια προσφορά του στο χώρο της βυζαντινής μουσικής παράδοσης, ευχόμενος το έργο του να βρει άξιους συνεχιστές στα αναλόγια των ναών μας. Ακολούθησε μουσικό μέρος με επίκαιρα εορταστικά διαψάλματα που απέδωσε επιτυχώς η νεοσύστατη χορωδία των "Υπέρμαχων". Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε η ερμηνεία μέρους του οκτάηχου μαθήματος Δαμιανού του Βατοπαιδινού "Την τιμιωτέραν" μετα κρατήματος τεριρέμ.

Στο δεύτερο μέρος έγινε απονομή τιμητικής πλακέτας στον κ. Βασίλειο Κατσιφή, για την συνολική του προσφορά στο χώρο της μουσικής. Για την προσωπικότητα και την εν γένει προσφορά του στα μουσικά δρώμενα του τιμώμενου προσώπου αναφέρθηκε ο κ. Γεώργιος Χατζηχρόνογλου, πρόεδρος της ΠΕΠΕΜ, παρουσιάζοντας ένα πλούσιο βιογραφικό του τιμώμενου ανδρός. Τόνισε μεταξύ άλλων τις πολύχρονες σπουδές του και τις βιωματικές του προσλαμβάνουσες πάνω στη βυζαντινή και δημοτική μας μουσική, οι οποίες είχαν ως βάση τον θησαυρό της παράδοσης όπως αυτή αποτυπώθηκε στο έργο των τριών μεγάλων Διδασκάλων. Καρπός αυτής της σπουδής του ήταν μελοποιήσεις εκκλησιαστικών ύμνων και ψαλμοτραγουδιών, μελωδίες οι οποίες δείχνουν δεινή συνθετική ικανότητα. Αίσθηση έκανε η αναφορά του στην την ασυμβίβαστη στάση του κ. Κατσιφή σε όλη του τη ζωή, πάνω σε θέματα μουσικής παράδοσης, στάση η

οποία έφτασε ακόμα και σε δικαστικούς αγώνες για την υπεράσπιση του γνήσιου Πατριαρχικού ύφους και ήθους.

Συγκινητική ήταν η στιγμή, όταν μαθητές και συνεργάτες του Άρχοντα Μουσικοδιδασκάλου κατέθεσαν τις προσωπικές τους αναμνήσεις από τη μαθητεία τους κοντά του, τόσο στα αναλόγια που διακόνησε ως πρωτοψάλτης, όσο και σε χορωδιακά σχήματα που διηύθυνε ο ίδιος ως δραστήριος χοράρχης.

Ακολούθησε η απονομή της τιμητικής πλακέτας απο τον προϊστάμενο του Ι.Ναου: Έκδηλα συγκινημένος ο κ.Κατσιφής ευχαρίστησε όσους συνέβαλαν στην πραγματοποίηση αυτής της εκδήλωσης, τονίζοντας ότι η βράβευση αυτή τιμά βέβαια τον ίδιο, η τιμή όμως αυτή διαχέεται και σε όλους εκείνους που αγωνίζονται και στηρίζουν τη γνήσια έκφραση της Πατριαρχικής μας παράδοσης, απαλλαγμένης από αλλοτριωτικές-νεωτεριστικές παρεμβάσεις που την αλλοιώνουν και τη διαστρεβλώνουν. Κλείνοντας παρότρυνε όλους μας να στηριχτούμε στο πλούσιο παρελθόν μας για να μπορούμε να οικοδομήσουμε σωστά το μέλλον μας.

Εν συνεχεία το χορωδιακό σχήμα **Παναρμόνιον** υπό τη διεύθυνση του κ. Γ. Χατζηχρόνογλου απέδωσε πρωτότυπα ψαλμοτραγούδα σε ποίηση και μέλος Βασιλείου Κατσιφή με μεγάλη επιτυχία.

Η Ένωση των "Υπερμάχων" εγκαινιάζοντας μια σειρά από πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις οι οποίες έχουν ως στόχο την αναγνώριση και προβολή της ζωής και του έργου μεγάλων εργατών-διακόνων των ιεροψαλτικών μας αναλογίων, αλλά και ευρύτερα της μουσικής μας κληρονομιάς, με την οφειλόμενη τιμή στο πρόσωπο του κ. Β. Κατσιφή εκτιμώ ότι πέτυχε σε μεγάλο βαθμό αυτή την προσδοκία της.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

ΓΡΆΦΕΙ Ο ΝΤΪΝΟΣ ΣΩΤΗΡΪΆΔΗΣ

ΠΡΩΤΟΨΆΛΤΗΣ

Τ. Γ. Γ. ΤΟΥ ΣΩΜ. ΙΕΡΟΥΣΑΛΤΪΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με πρωτοβουλία και πρόσκληση του σωματείου ιεροψαλτών και της σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, έφτασε στην πόλη μας ο έγκριτος και διακεκριμένος στο πανελλήνιο πρωτοψάλτης - μουσικολόγος και μουσικοδιδάσκαλος κ. Θεόδωρος Ακρίδας. Ο κ. Ακρίδας παρουσίασε δύο καταπληκτικές εισηγήσεις του, με θέματα τεραστίου μουσικολογικού ενδιαφέροντος. Η πρώτη παρουσιάστηκε την Πέμπτη 8-12-2011 στην αίθουσα της Σχολής Β.Μ. με θέμα: «του 1814 και **Η αναγκαιότητα της μεταρρύθμισης, η εξέλιξη της παρασημαντικής των Ελλήνων, και η επιχειρούμενη σήμερα ανατροπή της**». Η δεύτερη παρουσιάστηκε την Παρασκευή 9-12-2011 στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου της Μητροπόλεως μας με θέμα: «**Περί των χειρονομιών της ψαλτικής**».

Αμφότερα τα θέματα επιστημονικώς εμπειριστατωμένα, περίτεχνα και γλαφυρότατα όπως διατυπώθηκαν, προκάλεσαν το ενδιαφέρον τόσο των μαθητών Σχολής, όσο και του πολυπληθούς ακροατηρίου, αποτελουμένου εξ ειδικών, οι οποίοι στη κυριολεξία «βομβάρδισαν» με ερωτήσεις και απορίες τον εισηγητή, ο οποίος, με την εμπρίθεια που τον διακρίνει και την πρωτοφανή απέραντη γνώση του σε θέματα μουσικολογικά, προέβη σε ακριβέστατες αναλύσεις - απαντήσεις ικανοποιώντας απόλυτα το απαιτητικό ακροατήριό του.

Χωρίς αμφιβολία οι εισηγήσεις του κ. Ακρίδα προκάλεσαν μεγάλη αίσθηση και είχαν τεράστια απήχηση, διότι εκτός των Θεσσαλονικέων, τις παρακολούθησαν πρωτοψάλτες και μουσικοδιδάσκαλοι από ολόκληρη τη Μακεδονία και τη Θράκη. Δικαίως τα ακροατήριά του τον καταχειροκρότησαν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Θεόδωρος Ακρίδας ασχολείται από νεαρότατης ηλικίας με την μελέτη και την έρευνα σε

βάθος και έκταση, όχι μόνον της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής αλλά και της Δημοτικής μας μουσικής. Έχει αναδείξει πλειάδα μαθητών. Η δε διαμονή του στην Καστοριά για δύο περίπου δεκαετίες (1965 - 1985), άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του δημιουργού, αφού πολλά αναλόγια της μείζονος περιοχής κοσμούνται με δικούς του μαθητές. Ο Θόδωρος Ακρίδας θεωρείται από τους ασυμβίβαστους με ότι αντιστρατεύεται την αλήθεια σ' αυτό που λέγεται παρακαταθήκη της πατρώας μουσικής τέχνης και αδιαλείπτως μάχεται υπέρ αυτής (μη φειδόμενος κόπου, χρόνου και χρημάτων) και εναντίον όλων εκείνων των πλαστογράφων, που επαγγέλλονται τους κήνσορες του Εκκλησιαστικού Βυζαντινού μέλους.

Στο ενεργητικό αυτού του μεγάλου ιδεολόγου - αγωνιστού της μουσικής μας, - εκτός των άλλων - καταγράφονται: η ίδρυση της μη κερδοσκοπικής εταιρείας «ΗΧΩ» (1998) και της υπό την διεύθυνσή του ομώνυμης μουσικής σχολής. Επίσης η συνίδρυση με άλλους ιδεολόγους της Πανελλήνιας Ένωσης Προασπιστών της Εθνικής Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» (2000), η επιτυχής προεδρία του (2004 - 2010) και η έκδοση του αξιόλογου περιοδικού «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΜΑΧΩΝ» με σεβαστή κυκλοφορία συνεχώς αυξανόμενη. Μετά απ' όλα αυτά αξίζουν έπαινοι και συγχαρητήρια τόσο στο Δ.Σ. του ιστορικού συλλόγου μας «ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ», όσο και στο Δ.Σ. και στην Διεύθυνση της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής, για την τόσο ωραία πρωτοβουλία και την εποικοδομητική απόφασή τους μιας τέτοιας παρουσίας στην μεγάλη μας πόλη. Επίσης, συγχαρητήρια και ευχαριστίες στον ακάματο ιδεολόγο σκαπανέα των μουσικών μας παραδόσεων κο Θόδωρο Ακρίδα, ευχές να είναι υγιής για να αγωνίζεται και να τον ξαναδούμε και να τον ακούσουμε τόσο από βήματος όσο και με τα μουσικά του όργανα και τους μαθητές του, σε υπέροχα δημοτικά μας τραγούδια.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

ΚΥΡΙΑΖΗ ΝΙΚΟΛΕΡΗ (Συνέχεια από το Τεύχος 26)

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΑΠΝΟΗΣ

Μεγάλο κεφάλαιο και αυτό στην συγκρότηση μιας Χορωδίας και ειδικότερα στην εκτέλεση/απόδοση των ύμνων της εκκλησιαστικής η οποία ψάλλεται με τον τονικό ρυθμό (δηλαδή η τονιζόμενη συλλαβή της κάθε λέξεως είναι στη θέση, στο ισχυρό μέρος του μέτρου). Με αυτό τον τρόπο αποφεύγονται οι παρατονισμοί εν αντιθέσει με την Ευρωπαϊκή Μουσική που κατά κύριο λόγο έχει σαν αυτοσκοπό την μελωδία και όχι την έννοια του κειμένου. Για τον σκοπό αυτό η Βυζαντινή Μουσική ψάλλεται με δίσημο ρυθμό αλλά και με εξαιρέσεις στην διάρκεια του μέλους και τούτο όπως πιο πάνω τονίσαμε για να αποδίδεται η έννοια του κειμένου και να αποφεύγονται οι παρατονισμοί. Έτσι λοιπόν οι αναπνοές στην εκτέλεση της μελωδίας θα πρέπει να τοποθετούνται με μεγάλη προσοχή, δίδοντας προσοχή σε δύο βασικά σημεία: 1. Η αναπνοή για τον αυτονόητο σκοπό της προσωρινής διακοπής της μελωδίας για το ξεκούρασμα του λαιμού και του στήθους και 2. Για την απόδοση της έννοιας του κειμένου και εφ' όσον το επιτρέπουν οι ανάσες των Χορωδών, οι αναπνοές να γίνονται σε σημεία που ολοκληρώνονται φραστικές έννοιες.

Θα έχουμε την ευκαιρία στη συνέχεια να επεκταθούμε αναλυτικότερα. Πάντως σε γενικές γραμμές ενώ στην Μονωδία ο ερμηνευτής ευθύνεται προσωπικά για τον χειρισμό της αναπνοής του, στη χορωδία την ευθύνη φέρει ακέραια ο Χοράρχης.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΗΧΟΥ

Είναι αυτονόητο όταν η Χορωδία αποτελείται από καλές φωνητικές μονάδες τότε το ηχητικό αποτέλεσμα θα είναι καλό, χωρίς αυτό να είναι απόλυτο.

Για να παραχθεί καλός χορωδιακός ήχος χρειάζεται από το Χοράρχη μια ειδική εργασία για μεγάλο χρονικό διάστημα, ούτως ώστε ο ήχος αυτός να διακρίνεται από την καθαρότητα, την διαύγεια, την μεταλλικότητα, την απαλότητα και κυρίως το σωστό ηχόχρωμα. Ειδικότερα στη Βυζαντινή μουσική που το μέλος είναι μονόφωνο (μονόφωνο χορ/κό άσμα) το γενικό ηχητικό αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι ιδανικό. Στην πολυφωνία υπάρχει η δυνατότητα της αλληλοκάλυψης διαφορετικού ηχοχρώματος λόγω των πολλών φωνών κατά «φωνή».

ΣΥΝΟΧΗ - ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Δύο απαραίτητα συστατικά στη χορωδιακή μουσική. Ακούγοντας μια Χορωδία πρέπει το τελικό αποτέλεσμα της να μας δίνει:

- Ομοιομορφία. Την εντύπωση ότι από πολλούς ψάλτες ακούγεται ωσάν να ψάλλει ένας με φωνή πολλαπλασιασμένη και πώς τελικά ο φωνητικός ήχος των πολλών εξάγεται από ένα μεγάλο ανθρώπινο στόμα. Γενικά μια Χορωδία παρουσιάζει συνοχή και συγχρονισμό όταν υπάρχει:
 - Ταυτόσημη εκτέλεση στην άρθρωση κάθε συλλαβής.
 - Ταυτόχρονο ξεκίνημα και τελείωμα σε κάθε μουσική φράση (μια συγχρονισμένη – ατάκα, ειδικότερα στο ξεκίνημα της μελωδίας, κερδίζει ψυχολογικά τον ακροατή).
 - Ισοζυγισμένη εκτέλεση κάθε φθογγοσήμου.
 - Πειθαρχία στα χέρια του Χοράρχου, μέτρομα των χρονικών αξιών των φθογγοσήμων και
 - Τέλος, απόλυτη πειθαρχία στο Χοράρχη.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΟΙΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΚΩΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ.
ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ένα οργανωμένο και καλογυμνασμένο χορωδιακό σύνολο πρέπει να αποδίδει όλους τους αναφερόμενους χρωματισμούς (ποιοτικούς και τονικούς) καθώς και όλα τα τρύκ στο ψαλλόμενο μάθημα. Η εκτέλεση συντελεί στην καλύτερη ερμηνεία του ποιοτικού κειμένου αφ' ενός και αφ' ετέρου ωραιοποιεί τη χορωδία. Αυτά είναι:

- Η εκτέλεση των άχρονων υποστάσεων (χαρακτήρες ποιότητας ή μουσικά στολίδια).

- Η εκτέλεση των τονικών χαρακτήρων (↪) και

(↩)

- Το PP και το FF (σιγά και δυνατά).

- Το «με κλειστό το στόμα». (A BOUCHE FERMEE).

- Το ενδόφωνον (προκειμένου περί κρατημάτων ειδικότερα και

- Γενικά όλα τα υπόλοιπα «τρύκ» τα οποία έχει τοποθετήσει ο συνθέτης ή ο Χοράρχης στο ψαλλόμενο μάθημα.

ΑΠΟΒΟΛΗ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΙΔΙΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

Το αναφέραμε και παραπάνω. Μέσα σ' ένα χορωδιακό σύνολο δεν χωράει εγωϊσμός ή προσπάθεια προσωπικής προβολής. Αυτό αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για την ουσιαστική ύπαρξη της Χορωδίας. Μέσα στο σύνολο όλοι είναι ίσοι και το ίδιο χρήσιμοι. Ο καθένας έχει την υπόστασή του χωρίς καμιά απολύτως ιδιαίτερη διάκριση. Το ατομικό IMAGE υποτάσσεται/θυσιάζεται στο συλλογικό.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ -ΥΦΟΣ

Αποτελεί το επιστέγασμα όλων των ανωτέρω στοιχείων για το επιδιωκόμενο τελικό αποτέλεσμα ενός χορωδιακού συνόλου. Τόσο η ερμηνεία, όσο και το ύφος είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Χοράρχου ο

οποίος και φέρει την ευθύνη για την σωστή ή λανθασμένη ερμηνεία των ψαλλομένων ύμνων.

Με τη σωστή διδασκαλία του Χοράρχου οι Χορωδοί θα πρέπει προοδευτικά να αποκτήσουν την ικανότητα να εισχωρήσουν στο νόημα της σωστής ερμηνείας. Βέβαια αυτό συνεπάγεται ότι ο Χοράρχης, αυτός πρώτος, έχει εισχωρήσει στο πνεύμα του μαθήματος, έχει συλλάβει το πνεύμα του Συνθέτου και της εποχής που είναι γραμμένο το ψαλλόμενο μάθημα. Δηλαδή, διαφορετικό ύφος – ερμηνεία ζητάει ένα μάθημα του Κουκουζέλη (12^{ος} αιώνας), διαφορετικό ύφος – ερμηνεία ένα μάθημα του Βαλασίου Ιερέως (16^{ος} αιώνας), διαφορετικό ύφος – ερμηνεία ένα μάθημα του Πέτρου Λαμπαδαρίου (18^{ος} αιώνας) και γενικά διαφορετικό ύφος – ερμηνεία χρειάζεται ένα μάθημα του Ιακώβου Ναυπλιώτου, του Κωνσταντίνου Πρίγγου και του Θρασύβουλου Στανίτσα. Το ζητούμενο είναι πώς είναι δυνατόν να εισχωρήσει κάποιος στο πνεύμα κάθε εποχής εφ’ όσον δεν υπάρχουν ακουστικά παραδείγματα. Είναι όντως δύσκολο. Εδώ θα φανεί το ταλέντο το μουσικό ένστικτο/αισθητήριο του Χοράρχου.

(Συνεχίζεται)

Προς τον
Αξιότιμον Πρόεδρον της
Πανελληνίου Ενώσεως Προαπιστών
της Εθνικής Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»
Κύριον Γεώργιον Χατζηχρόνογλου

Αγαπητέ μου Γιώργο,
Θερμά συγχαρητήρια για την εκλογή σου στη θέση του Προέδρου της Π.Ε.Π της Εθνικής μας Μουσικής «ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ». Εύχομαι επιτυχία στο έργο του νέου Διοικητικού Συμβουλίου υπό την προεδρία σου και θα είναι ευτυχία να επιτύχετε στις εκκλησίες της χώρας ο χορός να περιλαμβάνει πάντα και νέα παιδιά. Με σωστή

εκπαίδευση θα περνούν τη ζωή τους ευχάριστα με τη μουσική αυτή του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας ή άλλως πως τη μουσική των αγγέλων, κατά τον Παπαδιαμάντη.

Ο φίλος και μαθητής του πατέρα σου, μεγάλου διδασκάλου,

Παύλος Κ. Τούτουζας

----- . -----

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

**Με τον Πρωτοψάλτη Νικαίας Μηνά Μηναιΐδη
Δοθείσα εις τον κ. Διονύσιο Μπιλλαή**

(Η συνέντευξη που ακολουθεί παραχωρήθηκε από τον κύριο Μηναιΐδη την 1^η Μαΐου 1991 για έναν εκκλησιαστικό ραδιοφωνικό σταθμό εκτός Αττικής. Ευχαριστούμε θερμά τον σεβαστό Πρωτοψάλτη, διότι μας επέτρεψε να την αναδημοσιεύσουμε στην επιθεώρησή μας. Επισημαίνουμε στους αναγνώστες ότι πρόκειται για παλαιά συνέντευξη γενικού περιεχομένου και ότι τα στοιχεία που περιέχει αφορούν το 1991. Σε αγκύλες έχουμε τοποθετήσει κάποιες διευκρινίσεις, που δεν ανήκουν στο κείμενο της συνεντεύξεως, αλλά είναι αναγκαίες για τον σημερινό αναγνώστη.)

Ερώτησις: κύριε Μηναιΐδη, σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ευγενή καλοσύνη σας να μου παραχωρήσετε αυτήν την μικρή συνέντευξη. Θα πρότεινα να ξεκινήσουμε με λίγα βιογραφικά σας στοιχεία.

Απάντησις: ευχαρίστως. Η καταγωγή μου είναι από την Νίγη Μικράς Ασίας. Ήρθαμε εδώ στην Ελλάδα το 1922. Τότε ήμουν δύομιση ετών. Αρχικώς εγκατασταθήκαμε στην Ξάνθη μέχρι το 1932. Η οικογένειά μου ήταν μια ψαλτική οικογένεια. Ο πατέρας μου έψελνε. Ο θείος μου που τον έλεγαν κι αυτόν Μηνά Μηναιΐδη – είχαμε το ίδιο όνομα – ήτο πρώτος δομέστιχος του Ιακώβου Ναυπλιώτου. Ο θείος μου ήρθε από την Πόλη το 1927 και κοντά του παρέμεινα μέχρι το 1932, δηλαδή από 8 ετών ήμουν στο ψαλτήρι. Μετά ήρθαμε εδώ στον Πειραιά.

Παρακολούθησα μαθήματα από 16 ετών εις έναν μαθητήν του αιμνήστου Μαυρόπουλου, ο οποίος υπήρξε Πρωτοψάλτης των Πατρών. Μετά δύο χρόνια μαθήτευσα εις άλλον δάσκαλο, τον Ρουσινόπουλο Κωνσταντίνο, ο οποίος ήτο μαθητής του Θεοδοσίου Γεωργιάδη και υπηρέτησε κι αυτός στο Πατριαρχείο ένα διάστημα, από τον οποίον έμαθα περισσότερο το ύφος, γιατί μ'αρέσει το πατριαρχικό ύφος. Από 18 ετών υπηρέτησα σε πολλές εκκλησίες του Πειραιώς, επισήμως διορισμένος από την αρχιεπισκοπή Αθηνών. Εις τον Άγιον Παντελεήμονα Δραπετσώνας, στον Άγιο Φανούριο Δραπετσώνας, εις την Αγία Παρασκευή Καλλιπόλεως, εις τον Άγιο Κωνσταντίνο Πειραιώς, εις την Κηφισιά, εις τον Άγιον Θεράποντα Ζωγράφου και τέλος εις τον Άγιο Νικόλαο τον μητροπολιτικό ναό της Νικαίας, όπου υπηρέτησα επί 18 χρόνια. Συνταξιοδοτήθηκα προ πενταετίας [1986]. Συγχρόνως δε διατηρώ και την σχολήν της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας από το 1972. Την σχολή αυτή την ίδρυσε το 1970 ο Μητροπολίτης Νικαίας Γεώργιος με καθηγητή τον Ευάγγελο Τζελλά, ο οποίος ήταν λαμπαδάριος του Μητροπολιτικού ναού Αθηνών. Το 1972 όμως απεχώρησε και ανέλαβα εγώ καθηγητής. Εις την σχολή αυτή δίδασκαν μόνο την βυζαντινή μουσική μέχρι διετίας. Από φέτος [1991] έχει αναγνωρισθεί από το Υπουργείον Πολιτισμού και διδάσκεται και η ευρωπαϊκή συγχρόνως, όπως γίνεται σε όλα τα ωδεία. Η φοίτησις είναι πενταετής.

- Γιατί πρώτα δασκόνταν μόνον η βυζαντινή μουσική και καθόλου η ευρωπαϊκή;
- Βεβαίως εγώ είμαι αντίθετος εις την διδασκαλίαν της ευρωπαϊκής. Περισσότερο βάρος δίνω στην βυζαντινή. Από την ευρωπαϊκή μπορεί να μαθαίνουν ορισμένα στοιχεία, αλλά για μένα, για τον ψάλτη, δεν είναι απαραίτητος.

- Πολλοί όμως υποστηρίζουν ότι είναι απαραίτητη και η γνώσις της ευρωπαϊκής μουσικής, διότι έτσι ο ψάλτης καθίσταται αρτιότερος εκτελεστής των εκκλησιαστικών ύμνων. Ποια είναι η γνώμη σας;
- Η γνώμη μου είναι ότι: η ευρωπαϊκή μουσική μπορεί να επηρεάσει αυτούς που μαθαίνουν την βυζαντινή στο θέμα των διαστημάτων, των μορίων διότι γίνεται η διδασκαλία με το πιάνο στο ωδείο. Είναι δυνατόν να εκτελεστούν με αυτόν τον τρόπο τα μαθήματα σωστά, να αποδοθούν σωστά; Εάν βέβαια ο ψάλτης είναι γνώστης **καλός** της βυζαντινής, δεν θα επηρεαστεί από την ευρωπαϊκή στο θέμα των μορίων. Αλλά εάν δεν είναι γνώστης **καλός** της βυζαντινής μουσικής, πιθανόν να επηρεαστεί. Και γι' αυτό η γνώμη μου είναι να υπήρχε μια ακαδημία βυζαντινής μουσικής στην Αθήνα, στην οποία να δίδασκαν επιφανείς εκτελεσταί και θεωρητικοί. Διότι δεν είναι δυνατόν ένας καθηγητής, ένας δάσκαλος της μουσικής να διδάσκει συγχρόνως και θεωρία και εκτέλεση και τυπικό και τα άλλα. Όπως γινόταν κάποτε, όπως μου έλεγε ο θεός μου, στην Μεγάλη του Γένους σχολή στην Πόλη. Ο Ιάκωβος ήταν εκτελεστής, ο Νηλέας ήταν θεωρητικός και ούτω καθεξής. Για να μπορούν ακριβώς οι μαθητευόμενοι να μάθουν το σωστό ύφος και την σωστή εκτέλεση των μαθημάτων. Πιστεύω ακόμη ότι η ευρωπαϊκή μουσική δεν ταιριάζει για τους εκκλησιαστικούς ύμνους μέσα στον ορθόδοξο εκκλησιαστικό χώρο.

(Συνεχίζεται)

ΓΕΝΙΚΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ» αγωνιοῦμε καὶ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴ διάσωση καὶ διατήρηση τῶν γνήσιων μουσικῶν μας παραδόσεων. Οἱ προσπάθειές μας εἶναι καθαρῶς ἰδεολογικές. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε ὅλους τους προσηλωμένους στὶς μουσικές μας παραδόσεις, ἐρευνητές, μουσικολόγους, ψάλτες, τραγουδιστές, ὀργανοπαῖχτες καὶ φιλόμουςους νὰ ἐγγραφοῦν στὴν Ἑνωσή μας. Ἡ κάθε εἶδους βοήθεια εἶναι πολὺτιμη.

«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

Αίτηση

Επώνυμο:.....
Όνομα:.....
Πατρώνυμο:.....
Κάτοικος:

Οδός:.....
Αριθμός:

Τ.Κ. :.....
e-mail:.....
Τηλ.:.....
Φαξ:.....
Ημερ.Γέννησης

Προς

Το Διοικητικό
Συμβούλιο Της Ἑνώσης
Προασπιστῶν Της
Εθνικῆς Μουσικῆς
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»

Με τὴν αἴτησή μου αὐτὴ
ἐκφράζω τὴν ἐπιθυμία,
νὰ ἐγγραφῶ μέλος τῆς
Π.Ε.Π.Ε.Μ, ἀποδεχόμε-
νος τις διατάξεις του
καταστατικῆς.

Με τιμὴ

Προαιρετικὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα

Επίπεδο.....
.....
Δάσκαλοί μου.....
.....
Υπηρετῶ ὡς Ἱεροψάλτης.....
.....

Ημερομηνία Αἴτησης.....

(Συμπληρώστε τὸ παρόν καὶ ταχυδρομήστε τὸ στη διεύθυνση
Αγίου Ἰωάννου 19 Αἴγιο Τ.Κ. 25100) .

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
«ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ»
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ 19
Τ.Κ. 25100 ΑΙΓΙΟ**

ταχυδρομικό δελτάριο

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Από τον εκδοτικό μας οίκο «ΜΥΡΙΠΝΟΟΝ» κυκλοφορούν τα εξής μουσικά βιβλία, των:

Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΤΣΙΦΗ

1. **ΨΑΛΤΟΤΡΑΓΟΥΔΑ** (Συνοδεύεται από ένα CD με διάφορα τραγούδια & την προσευχή του ψάλτη).
2. **ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ-ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΚΤΩΗΧΙΑΣ**

Β. ΦΩΤΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. **ΧΕΡΟΥΒΙΚΑΡΙΟΝ** - Περιέχει 154 χερουβικούς ύμνους και 13 της προηγιασμένης Θ.Λειτουργίας.
2. **ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ** – Περιέχει τα μυστήρια Βάπτισης & Γάμου και τη Νεκρώσιμη Ακολουθία, με τις ευχές των Ιερέων.
3. **ΛΕΝΑΟΣ ΚΡΗΝΗ** –Εσπερινός, Όρθρος, Θ.Λειτουργία κ.τ.λ. της Ζωοδόχου Πηγής.

Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΤΖΗΧΡΟΝΟΓΛΟΥ

1. **ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ – ΠΡΟΛΟΓΟΙ - ΑΥΤΟΜΕΛΑ**
(Συνοδεύεται από ένα CD).

Πληροφορίες – παραγγελίες: ΦΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αγ. Ιωάννου 19 – Τ.Κ. 25100 ΑΙΓΙΟ

ΤΗΛ.: 26910 29842, FAX: 26910 23492

Ιστοσελίδα: www.myriphoon.gr

Ηλεκτρονική δ/νση: myriphoon@yahoo.gr

Αναλαμβάνουμε την έκδοση βιβλίων υψηλής αισθητικής αξίας, οποιουδήποτε εκ των συναδέλφων έχει την ευγενή φιλοδοξία να κυκλοφορήσει έργα με ποιότητα, ύφος και σεβασμό στην πλούσια παράδοση της πατρώας εκκλησιαστικής μας μουσικής.

Ο Σχολικός Σύμβουλος Β' βαθμιας Εκπαίδευσης Πειραιώς Δ' Αθήνας Δυτικής Αττικής, Δωδεκανήσων και Κρήτης, Μουσικοπαιδαγωγός και Πρωτοψάλτης, πρόην καθηγητής μουσικής της Ριζαρίου Σχολής κ. **Γιάννης Σίμος**, σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τον Πρόεδρο της ΠΕΠΕΜ κ. Γ. Χατζηχρονογλου, τον ευχαρίστησε για την αποστολή του εντύπου μας συμφωνεί με τις απόψεις μας, τάσσεται στο πλευρό μας αγωνιστικά και εύχεται κάποτε οι κόποι όλων μας να πιάσουν τόπο, για το καλό της εκκλησιαστικής μουσικής και της Εκκλησίας μας.

Τα ένυπόγραφα κείμενα, εκφράζουν τις απόψεις του ύπογράφοντος.

Συνδρομές, προαιρετικές μὲν, ἀναγκαῖες δὲ γιὰ τὴν στήριξη τοῦ περιοδικοῦ.

Με απόφαση του Δ.Σ.καθορίστηκε ως ελάχιστη συνδρομή το ποσό των 25 ευρώ, ανά τριετία.

Όλα τα τεύχη του περιοδικού είναι προσβάσιμα στην ιστοσελίδα www.myriphoon.gr

